

Mál nr. 35/2020**M og
V vegna kaskótryggingar bifreiðarinnar X****Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags. Varúðarregla.****Gögn.**

Málskot, dags. 28. janúar 2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 11. febrúar 2020, ásamt fylgigögnum merktum 1-4.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að farið hafi verið inn í bifreiðina X, sem er í eigu M, og þaðan tekinn skjár og skynjari af framrúðu, auk útvarps, sem hafi síðan fundist skömmu síðar. Í lögregluskýrslu er tekið fram að talað hafi verið við M og segir síðan í skýrslunni að brotist hafi verið inn í bifreiðina X ólæsta.

M telur greiðsluskyldu hafa stofnast úr kaskótryggingu sinni og í málskoti kemur fram að tjón hafi orðið á bifreið M þannig að hann hafi verið skemmdur að innan og fari ekki í gang. M segir einnig í málskoti að bifreiðin hafi verið að læsa sér sjálf þannig að M trúi því ekki að farið hafi verið inn í bifreiðina ólæsta.

V hefur hafnað bótaskyldu úr kaskótryggingu og vitnar til 2. gr. váttryggingarskilmála kaskótryggingar um að bætt sé tjón af völdum þjófnaðar sé bifreiðin læst og vísar einnig til varúðarreglu í 7. gr. sömu skilmála um að það eigi „...að hafa ökutækið læst þegar það er ekki í notkun...“. V telur að með vísan til 18. gr. sömu skilmála geti félagið hafnað bótaskyldu þar sem M hafi brotið gegn varúðarreglu váttryggingarsamnings hans og V með því að hafa bifreið sína ólæsta.

Álit.

Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að ekki sé ágreiningur um að það tjón sem varð á bifreið M falli almennt undir gildissvið kaskótryggingarskilmála V en höfnun félagsins á bótaskyldu byggir á því að M hafi brotið gegn varúðarreglu í 7. gr. váttryggingarskilmála feli í sér þau fyrirmæli að M hafi átt að haf bifreið sína ólæsta. Í lögregluskýrslu kemur fram að þannig hafi lögregla komið að bifreiðinni og telst M ekki hafa sannað að bifreiðin hafi samt verið læst vegna einhvers konar sjálflæsingar.

Í 18. gr. váttryggingarskilmála V kemur fram að félagið áskilji sér rétt til að fella ábyrgð sína niður í heild eða að hluta ef brotið er gegn varúðarreglum, sbr. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004. Í þeirri grein kemur fram að til þess að V geti takmarkað ábyrgð sína þurfi sök M að vera meira en óveruleg og líta þurfi til þess hversu mikil hún er, hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, hvernig váttryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti.

Í lögregluskýrslu vegna þessa máls kemur fram að brotist hafi verið inn í fleiri bifreiðar og einstaklingur handtekinn vegna þeirra brota sem og vegna þess tjóns sem varð á bifreið M. Verður sök M, að hafa ekki gætt þess nægilega vel að bifreið hans hafi verið læst, ekki metin til stórkostlegs gáleysis, en sök hans þó ekki óveruleg við að fara ekki eftir fyrirmælum í varúðarreglu 7. gr. váttryggingarskilmála. Sú varúðarregla er mikilvæg, sérstaklega þegar kemur að því að passa upp á að bifreiðin sjálf sé ekki fjarlægð. Það tjón sem M varð fyrir við að það hlutir úr bifreiðinni voru fjarlægðir með þeim hætti sem lýst er í lögregluskýrslu er ekki á allan hátt sambærilegt því að farið hafi verið inn í bifreiðina ólæsta og náð yfirráðum yfir henni. Með hliðsjón af atvikum öllum telst V hafa heimild til að fella niður ábyrgð sína að hálfu leyti (50%).

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr kaskótryggingu bifreiðarinnar X, en ábyrgð V takmarkast við 50% af heildartjóni hans.

Reykjavík, 10. mars 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.